

ganste overveiende Grad faldt paa den uformuende Del af Befolkningen, men det er netop en Ting, som jeg virkelig ikke tror, at man saa afgjort kan opstille som en ubestridelig Sandhed. Ja, det vilde være en Sandhed, hvis man kunde paasta, at Arbeidslønnen slet ikke stod i noget Forhold til eller paa nogen Maade var afhængig af Prisen paa Livets Fornødenheder; men hvis man ikke kan paasta det — og det kan man dog vistnok ikke — tør man vel heller ikke paasta, at Arbejderens Stilling nu vilde være bedre, end den er, hvis vi ikke havde haft de Soldafgifter, som vi have. Jeg tilstaa tværtimod, at jeg har en ganske anden Formening, og det er den, at netop Soldbeskatningen paa de almindelige Forbrugsartikler har den Siendommelighed, at der i Tidernes Løb foregaar en Udvælgning, som gjør det aldeles umuligt at sige, hvem det er, der egentlig bærer Byrden af disse Afgifter, om det er Arbejderen eller Arbejdsgiveren, eller om det ikke snarere paa en Maade er det hele Samfund, hvilket ganske vist ikke i det Enkelte lader sig dokumentere. Det er min Tro, at naar man nøie vil undersøge dette, saa vil det virkelig vise sig, at der netop ved denne Beskatning paa en maaste mere fuldstændig Maade, end det kan gøres paa nogen anden Maade, end det overhovedet kan gøres ved egentlig mennekelig Alagt, opnaas i Kraft af selve Naturlovene, at der findes den ligeligst mulige Fordeling af Byrdenes Sted. Jeg er derfor i Tankgangen i det Hele taget enig med de ærede Medlemmer, som talte igaa, og som jo væsentlig samstemmede i de Betragtninger, som jeg gaar ud fra. Jeg kan ogsaa være aldeles enig med det ærede 7de kongevalgte Medlem (Fischer) deri, at der er et andet meget alvorligt Hensyn, der maa tages ved Soldbeskatningen, og det er den indenlandske Industri. Jeg kan i den Henseende ganske henholde mig til, hvad han bemærkede; men, naar han deraf uddrog den Slutning, at det skulde være den rette Fremgangsmaade nu at henvise denne Sag til Behandling af en saghyndig Kommission, da kan jeg dog ikke deri følge ham. Jeg skal ikke undersøge, om det maaste ikke fra første Færd af havde været ønskeligt, at en saadan Kommission var bleven nedsat, man efter at Sagen nu i 2 Sæssioner har været behandlet i Folkethinget, forekommer det mig, at det vilde have meget imod sig nu at gaa ind paa en saadan Behandling. Det maa jo dog erkjendes, at de Industridrivende, efterat de allerede for to Aar siden havde erfaret, at der ikke vilde blive Tale om en saadan Kommissions Nedsettelse, have haft al Velilighed og Opfordring til at indkomme med deres Indvendinger imod de Soldpositioner, ved hvilke de sølte sig krænke i deres Interesser, til Folkethinget og dettes Udvalg, og det er ogsaa en Afgang, som de i høi Grad havde benyttet. Man ser af de Betænkninger, som ere afgivne af de to Udvalg, der have været nedsatte i Folkethinget, at der er indkommet

mange af den Slags Andragender, at de have givet Anledning til alvorlige Overveielser, og at der igjen er bleven indhentet Erklæringer over dem fra forskjellige Sider. Der haves saaledes, mener jeg, et meget rigt Materiale til Bedømmelsen af de forskjellige Spørgsmaal, som her kunne komme frem. Der er aldeles ingen Tvivl om, at man med Hensyn til mangfoldige af de Positioner, hvorom der har været reist Spørgsmaal, vil finde sig aldeles tilfredsstillende oplyst ved det Materiale, der foreligger, og skulde det med Hensyn til enkelte Poster være Tilfældet, at man kunde trænge til nærmere Oplysninger, da har man jo det Middel lige over for disse enkelte Poster, at lade Tavissatserne blive, som de ere, og i disse enkelte Tilfælde andrage paa en særlig Undersøgelse af specielle Kommissioner for disse Forholds Vedkommende. Jeg vil indrømme, at der ganske vist, saaledes som det fremgaar af det Exempel, det ærede kongevalgte Medlem anførte igaa, i enkelte Forhold vil kunne udrettes. Meget gjennem en saadan saghyndig Undersøgelse af enkelte specielle Forhold; men jeg tror, at netop en saadan speciel Undersøgelse er langt at foretrække for den, der skulde kunne erholdes igennem en Kommission, som nedsettes for at undersøge samtlige de Forhold, hvorom der her er Spørgsmaal; thi det er jo dog ganske vist, at der i Soldtavissens omhandles saa mange forskellige Forhold, at det, tør jeg sige, er aldeles umuligt at nedsette en Kommission, der skulde have et rimeligt Antal Medlemmer, som virkelig havde den tilstrækkelige Saghyndighed med Hensyn til alle de Forhold, hvorom der her er Spørgsmaal. Det jeg derfor ikke kan følge det ærede 7de kongevalgte Medlem i den Henseende, kan jeg heller ikke, saaledes som han, henvise til en saadan eventuel Kommission det Spørgsmaal, om vore finantzielle Forhold tillade en saadan Nedgang i de nuværende Statsindtægter som den, der vil være en Følge af de af Finantzministeriet foreslaaede Soldfritagelser og Soldnedsettelse. (Fischer: Det var ikke min Mening!) Jeg hører nu, at det ikke var det ærede kongevalgte Medlems Mening. Det forekom mig, at han havde ytret sig saaledes; men ganske vist yttrede han tillige selv en i alt Fald foreløbig Mening i den Henseende, en Mening, hvori ogsaa den ærede Landssthingsmand fra Horsens (Sørensen) syntes at samstemme, nemlig en Tvivl, om Finantzterne virkelig kunde taale en saadan Nedsettelse som den, hvorom der er Spørgsmaal i Finantzministeriets Forslag. Hvad nu dette Spørgsmaal angaar, da vil jo dets Bevarelse i høi Grad afhænge af den forskellige Mening, som hos de forskellige kan haves om de Afgifter, der maatte forestaa. Naar man imidlertid gaar ud fra den nuværende Finantzforfatning — og det maa man dog i alt Fald som et foreløbigt Standpunkt gaa ud fra; thi naar man ikke gjør det, har man ikke noget fast Grundlag —, da viser